

Wojewódzki Urząd
Ochrony Zabytków w Toruniu
ul. Łazienna 8, 87-100 TORUŃ
tel. (56) 655 47 51, (56) 621 06 92
fax (56) 655 46 84
REGON 006740403 NIP 956-10-21-700
WUOZ.WZN.ZZ.5183.14.2020.MU

URZĄD MIEJSKI W GRUDZIĄDZU

00647815

URZĄD MIEJSKI
w Grudzi

WPLYWIEGO

18-02-2020

SEKRETARIAT PR.

CI. 1-21031-2020

L. zał.

WICEPREZYDENT GRUDZIĄDZA

Toruń, 13.02.2020 r.

Szymon Gurbis

Ed. P.
Sylvia
Wojtakowska
21.02.2020

Prezydent Grudziądz
ul. Ratuszowa 1
86-300 Grudziądz

Szymon Radek Prezydent

W odpowiedzi na pismo z 4.02.2020 r., znak: KOS-I.152.3.10.2020 (data wpływu 5.02.2020 r.), dotyczącym zaleceń konserwatorskich dla realizacji inicjatywy lokalnej polegającej na zagospodarowaniu parku podworskiego Kuntersztyn w Grudziądz, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków informuje, że popiera inicjatywę uporządkowania i pełnego udostępnienia historycznego założenia podworskiego Kuntersztyn.

Założenie parkowe wymaga szeroko zakrojonej rewaloryzacji, jednakże już zaproponowany przez Państwa zakres umożliwi wyeksponowanie posiadającej przez ten zabytek wartości historyczno-kulturowych. Zważywszy na fakt, iż park ujęty jest w wojewódzkiej i gminnej ewidencji prace przy zabytku wymagają spełnienia wymagań uzasadniających podjęcie działań.

1. Przed pełnym udostępnieniem parku należy przeprowadzić prace pielęgnacyjne i konserwatorskie w drzewostanie parku tak, aby korzystanie z terenu zieleni było w pełni bezpieczne i gwarantowało trwałe zachowanie zabytku;
2. W zakresie proponowanej ścieżki parkowej przedstawionej na koncepcji to sam zamyśl stworzenia obwodnicy parkowej jest zgony z ideami komponowania XIX wieczny założeń podworskich. Sama geometria ścieżek powinna zostać oparta o szczegółową inwentaryzację zadrzewiania i być prowadzona płynnymi liniami w stosownych odległościach od pomników przyrody – najlepiej poza obrysem koron. Układ drogowy powinien wynikać z badań i analiz zarówno istniejącego zadrzewiania jak i analizy historycznej kompozycji parku. Przed projektowaniu geometrii ścieżek parkowych należy również brać pod uwagę ochronę systemów korzeniowych drzew kwalifikowanych do adaptacji. Zbyt bliskie zbliżanie się do pni drzew powoduje podczas korytowania uszkodzenia systemów korzeniowych. Dopuszcza się wyłącznie nawierzchnie przepuszczalne alejek parkowych w technologii dróg gruntowych z odpowiednią podbudową, niezbędną dla funkcjonowanie układu drogowego. W zakresie obrzeży alejek informuję iż założenia XIX wieczne nie posiadały takowych, przez co należy odstąpić od obrzeży lub zastosować bednarki stalowe lub tańsze zamienniki również stosowane w zabytkowych parkach jak ekobordy mocowane w gruncie. Profil poprzeczny ścieżek powinien być daszkowy, natomiast krawędzie nawierzchni czy ewentualne obrzeża powinny być zrównane z powierzchnią terenu przyległego lub wystawać do 2 cm.
3. Nie zgłasza się uwag w zakresie postawienia tablic informacyjnych przy pomnikach przyrody, ustawienia witaczy przy wejściach do parku, montażu ławek, śmietników, słupów i opraw oświetleniowych. Formę architektoniczną i kolorystykę małej architektury należy uzgodnić z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Należy odtworzyć dawne elementy z potwierdzeniem ich formy np. ikonografią lub ewentualnie zastosować formy charakterystyczne dla założeń krajobrazowych XIX wieku. W przypadku braku materiałów archiwalnych preferowane zastosowanie prostych, estetycznych, wykonanych z materiałów szlachetnych, współczesne formy małej architektury. W przypadku projektu budowlanego w zakresie małej architektury parkowej należy przedstawić karty katalogowe lub projekty techniczne proponowanych rozwiązań. Ich forma i kolorystyka wykonana w terenie będzie musiała odpowiadać formie uzgodnionej w projekcie budowlanym.

4. Nowe nasadzenia powinny podkreślać historyczną kompozycję założenia. Należy stosować gatunki i odmiany roślin znane i stosowane w XIX wieku, odpowiednie do warunków klimatycznych i dopasowane do siedliska i konkretnego stanowiska w parku. Nowe nasadzenia należy projektować zgodnie ze sztuką ogrodową i standardami wykonywania nasadzeń na terenach zurbanizowanych. Zastosowane technologie i zaplanowane prace powinny maksymalizować skuteczność wykonanych nasadzeń;
5. Prowadzenie prac ziemnych związanych z budową niezbędnej infrastruktury technicznej czy układu drogowego możliwe wyłącznie metodami minimalizującymi oddziaływanie na zachowany drzewostan parkowy. Roboty budowlane należy projektować i prowadzić zgodnie ze współczesnymi standardami prowadzenia robót budowlanych w zadrzewieniu, w szczególności:
 - wyznaczyć trakty technologiczne, a w przypadku konieczności poruszania się sprzętu mechanicznego w obrębie brył korzeniowych drzew przeznaczonych do zachowania, zaprojektować drogi tymczasowe. Zabrania się zagęszczania gruntu w obrębie brył korzeniowych okazów starodrzewu;
 - wyznaczyć strefy bezpieczeństwa i trwale oznaczyć je w terenie dla drzew przeznaczonych do zachowania, narażonych na oddziaływanie inwestycji;
 - prace w obrębie brył korzeniowych drzew należy prowadzić ręcznie lub w sposób minimalizujący oddziaływanie na ich systemy korzeniowe, dopasowując dobór sprzętu mechanicznego do określonych prac.
 - wyznaczyć miejsca do składowania materiałów budowlanych i parkowania maszyn. Zabrania się składowania mat. budowlanych czy lokalizowania parku maszyn w obrębie okazów starodrzewu.
 - określić sposób postępowania w przypadku konieczności usunięcia konaru drzewa czy korzenia (sposób cięcia i zabezpieczania ran oraz zakres dopuszczalnej ingerencji).
 - wskazać sposoby i technologie minimalizujące „stres budowlany” dla drzew mogących być na niego narażonych w związku z realizacją inwestycji;
6. W przypadku projektowania liniowej infrastruktury technicznej czy układu drogowego należy przebieg szczegółowo uzgodnić ze służbami konserwatorskimi. W przypadku konieczności ingerencji w systemy korzeniowe drzew, w przypadku infrastruktury technicznej liniowej, prace należy prowadzić metodami bezwykopowymi.
7. Nie zgłasza się uwag w zakresie planowanej rozbiorczy ogrożeń wewnętrznych;
8. Nie zgłasza się uwag w zakresie odtworzenia muru oporowego jeżeli jest to uzasadnione technicznie;
9. Ewentualne bariery, balustrady należy projektować tylko w ostateczności lub jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Forma barierki i balustrad oraz ich kolorystyka podlega uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.
10. Zaleca się odstąpienie od ogrodzenia terenu DPS ponieważ jest to teren na którym znajduje się dominanta architektoniczna dawnej kompozycji parkowej. Jeżeli dla funkcjonowania obiektu niezbędne jest zastosowanie ogrodzenia, to jego forma powinna być indywidualna, minimalizująca oddziaływanie na historyczne ciągi widokowe i osie kompozycji.

Otrzymuje:

1. Adresat
2. WUOZ.T.WZN.ZZ aa

Do wiadomości: Miejski Konserwator Zabytków w Grudziądzu

Z porażeniem,
Kujawsko - Pomorski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
[Signature]
mgr Sambor Gawiński

ogrodzenie nie jest